

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1215—1228

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1215	Laki julkisen arvonannon osoituksista	3319
1216	Laki tasavallan presidentin kansliasta annetun lain muuttamisesta	3321
1217	Vuoden 2000 veroasteikkolaki	3322
1218	Laki tuloverolain muuttamisesta	3323
1219	Laki varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta	3325
1220	Laki tuloverolain muuttamisesta	3326
1221	Laki tuloverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3327
1222	Laki tuloverolain 124 ja 131 §:n muuttamisesta	3328
1223	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 ja 6 §:n muuttamisesta	3329
1224	Laki yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta	3330
1225	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 7 ja 13 §:n muuttamisesta	3331
1226	Laki tupakkaverosta annetun lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta	3332
1227	Valtioneuvoston päätös hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta	3333
1228	Valtiovarainministeriön päätös ajoneuvoveron kannosta annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta	3334

N:o 1215

Laki

julkisen arvonannon osoituksista

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Ritarikunnat

Tasavallan presidentin asetuksella voidaan säätää kunniamerkkien ja ansiomerkkien myöntämiseksi perustetuista ritarikunnista sekä niiden järjestysmuodosta ja säännöistä.

2 §

Arvonimet ja muut julkiset arvonannon osoitukset

Tasavallan presidentin asetuksella voidaan säätää arvonimistä samoin kuin tasavallan presidentin, valtioneuvoston tai valtion muun

viranomaisen päätöksellä myönnettävistä muista julkisen arvonannon osoituksista, kuten kunniamerkeistä ja ansiomerkeistä, sekä niiden myöntämisen ja peruuttamisen edellytyksistä.

Presidentti päättää yksittäistä arvonimeä tai muuta julkisen arvonannon osoitusta koskevasta asiasta, jollei päätöksen tekoa ole säädetty muun viranomaisen tehtäväksi. Presidentti tekee päätöksen valtioneuvostossa ilman valtioneuvoston ratkaisuehdotusta.

3 §

Eriyiset valmisteluelimet

Arvonimiä ja muita julkisen arvonannon

HE 146/1999
PeVM 8/1999
EV 104/1999

osoituksia koskevien tasavallan presidentin päätösten valmistelua varten voi olla erityisiä toimielimiä. Niiden asettamisesta, kokoonpanosta ja tehtävistä voidaan säätää tasavallan presidentin asetuksella.

Toimielimen asettamisesta päättää presidentti, jollei asettamispäätöksen tekemistä ole säädetty muun viranomaisen tehtäväksi. Presidentti tekee päätöksen valtioneuvostossa ilman valtioneuvoston ratkaisuehdotusta.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

4 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Lakia sovelletaan myös ennen sen voimaantuloa annettujen säännösten mukaisesti vireille pantuihin asioihin.

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 1216

Laki**tasavallan presidentin kansliasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tasavallan presidentin kansliasta 8 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1382/1995) 2 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti ja 59 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Kanslia huolehtii 1 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarpeellisessa laajuudessa myös tasavallan presidentin ollessa estyneenä.

moin kuin muut mahdolliset yksinomaan tasavallan presidentin kansliaa koskevat päätökset tasavallan presidentti tekee valtioneuvoston ulkopuolella tasavallan presidentin kanslian kansliapäällikön kirjallisesta esittelystä.

4 §

Tasavallan presidentti tekee 1 momentin 2 kohdassa säädetyt päätökset valtioneuvostossa ilman valtioneuvoston ratkaisuehdotusta. Edellä 1 momentin 3—5 kohdassa sekä 53 §:n 2 momentissa säädetyt päätökset sa-

59 §

Tasavallan presidentin arkistosta säädetään tarvittaessa tasavallan presidentin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 1217

Vuoden 2000 veroasteikkolaki

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero ja varallisuusverolain (1537/1992) perusteella valtiolle suoritettava varallisuusvero tässä laissa olevien veroasteikkojen ja veroprosenttien mukaan.

2 §
Progressiivinen tuloveroasteikko on seuraava:

Verotettava ansiotulo mk	Vero alarajan kohdalla mk	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
47 600 — 63 600	50	5,5
63 600 — 81 000	930	15,5
81 000 — 113 000	3 627	19,5
113 000 — 178 000	9 867	25,5
178 000 — 315 000	26 442	31,5
315 000 —	69 597	38,0

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

3 §
Progressiivinen varallisuusveroasteikko on seuraava:

Verotettava varallisuus mk	Vero alarajan kohdalla mk	Vero alarajan ylittävästä varallisuuden osasta, %
1 100 000 —	500	0,9

4 §
Yhteisön varallisuusveroprosentti on 1.

5 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.
Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1218

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 33 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 935/1993, sekä
muutetaan 96 § ja 143 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä 96 § on osaksi laissa 1502/1993, 1465/1994, 1549/1995 sekä 996 ja 1126/1996, seuraavasti:

96 §

Eläkevakuutusmaksuvähennys

Verovelvollisella on oikeus vähentää puhtaasta ansiotulostaan lakisääteinen työntekijän eläkemaksu ja työttömyysvakuutusmaksu, omasta ja puolisonsa pakollisesta tai lakisääteisestä eläkevakuutuksesta ja tällaiseen eläkkeeseen liittyvästä rekisteröidystä taikka eläkesäätiössä tai eläkekassassa kollektiivisesti järjestetystä lisäeläketurvasta suorittamansa maksut. Myös vakuutusyhtiössä järjestetyn kollektiivisen lisäeläketurvan maksut ovat kokonaan vähennyskelpoisia edellyttäen, että tällä tavoin järjestetty lisäeläketurva vastaa eduiltaan enintään rekisteröityä lisäeläketurvaa.

Lisäksi verovelvollisella on oikeus vähentää muun kuin 1 momentissa tarkoitetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksensa maksuja 50 000 markkaa vuodessa, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta. Vakuutusmaksuja voi vähentää vain siltä osin kuin vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun pakolliseen ja muuhun vapaaehtoiseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden kanssa vanhuuseläkkeenä johtaisi etuustasoon, joka olisi enintään 60 prosenttia tulosta, jonka perusteella vakuutetun lakisääteinen eläke laskettaisiin, jos hän olisi vakuutuksen ottamisvuonna tullut työkyvyttömäksi.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksu on 2 momentissa säädetyllä tavalla vähennys-

kelpoinen siinäkin tapauksessa, että 2 momentin mukainen prosenttiraja ylittyisi, jos:

1) vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä vakuutetun muiden eläkkeiden kanssa olisi kuukaudessa enintään 5 000 markkaa;

2) yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan vakuutetun vapaaehtoiseen vakuutukseen perustuva eläke yhdessä hänen muiden eläkkeidensä kanssa olisi enintään pakolliseen eläketurvaan perustuvien eläkkeiden ja jommankumman mainitun lain 11 §:n 1 momentin mukaan lasketun enimmäislisäeläketurvan suuruinen.

Vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ovat verovuonna enintään 15 000 markkaa ja enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta myös siinä tapauksessa, ettei selvitystä edellä 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytymisestä ole esitetty, jos vakuutukseen perustuvaa eläkettä vakuutus sopimuksen mukaan aletaan vanhuuseläkkeenä maksaa aikaisintaan vakuutetun täytettyä 60 vuotta.

Edellä 2 momentissa mainittuun 50 000 markan enimmäismäärään voi sisältyä verovelvollisen puolison 2—4 momentissa tarkoitetun vakuutuksen maksuja enintään 15 000 markkaa.

Siltä osin kuin vapaaehtoinen eläkevakuutus ei täytä 1—5 momentissa säädettyjä edellytyksiä tai ylittää 2 momentissa tarkoitetun enimmäismäärän, verovelvollisella on oikeus vähentää lisäksi oman ja puolisonsa vakuutuksen maksuista 60 prosenttia, vuo-

nessa kuitenkin enintään 30 000 markkaa. Sama vähennysoikeus koskee hänen tulokseen 68 §:n nojalla luettuja työnantajan suorittamia maksuja.

Kertamaksullisen eläkkeen tai erillisenä myönnetyn työkyvyttömyyseläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Verovelvollisen oman tai hänen puolisonsa eläkevakuutuksen maksujen vähennyskelpoisuuden edellytyksenä on lisäksi, ettei saman vakuutuksen maksuja ole vähennetty elinkeinotulosta tai maatalouden tulosta.

Vapaaehtoisena eläkevakuutusena pidetään sellaista vanhuuseläkevakuutusta ja perhe-eläkevakuutusta sekä tällaiseen vakuutukseen liittyvää työkyvyttömyyseläkevakuutusta ja työttömyyseläkevakuutusta, johon perustuva eläke on tarkoitettu maksettavaksi toistuvina erinä puolivuositain tai lyhyemmin väliajoin vakuutetun tai edunsaajan jäljellä olevan eliniän tai vähintään kahden vuoden ajan. Tätä pykälää sovellettaessa otetaan huomioon myös kansaneläke.

Eläkevakuutusmaksuvähennys tehdään sen puolison ansiotuloista, joka on vaatinut vähennystä. Vaatimus on esitettävä ennen vähennysvuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä. Jollei vähennystä voida tehdä siten kuin puoliset ovat sitä vaatineet, se tehdään ensisijaisesti sen puolison tuloista, jonka valtionverotuksen puhtaan ansiotulon määrä on suurempi.

Ulkomaisesta vakuutuslaitoksesta otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut eivät ole vähennyskelpoisia. Vakuutus katsotaan kuitenkin Suomesta otetuksi, jos sen on myöntänyt ulkomaisen vakuutuslaitoksen Suomessa oleva kiinteä toimipaikka. Ulkomailta Suomeen muuttaneen henkilön, lukuun ottamatta henkilöä, joka on ollut Suomessa yleisesti verovelvollinen Suomeen muuttamista edeltäneiden viiden vuoden aikana, maksamat vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia hänen verotuksessaan muuttovuodelta ja kolmelta sitä seuraavalta vuodelta, jos maksut perus-

tuvat vakuutukseen, joka on otettu vähintään yhtä vuotta ennen henkilön Suomeen muuttamista.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Ennen lokakuun 1 päivää 1992 otetun vapaaehtoisen eläkevakuutuksen maksut ovat vähennyskelpoisia 50 000 markkaan saakka vuodessa siinäkin tapauksessa, että selvitystä 96 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty, jos maksujen määrä on enintään 10 prosenttia verovelvollisen verovuoden puhtaasta ansiotulosta. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutussopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2000 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään korkoon myös siinä tapauksessa, että korko maksetaan ennen 1 päivää kesäkuuta 2000.

Eläkevakuutusmaksujen vähennysoikeuden edellytyksenä olevaa 60 vuoden ikärajaa ja 60 prosentin eläketasoa sovelletaan 23 päivän kesäkuuta 1999 jälkeen otettaviin vakuutuksiin verovuodesta 1999 alkaen. Muita eläkevakuutusmaksujen vähentämistä koskevia muutoksia sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 2000 alkaen kaikkiin tässä laissa tarkoitettuihin vakuutuksiin. Viimeistään 23 päivänä kesäkuuta 1999 otettuun eläkevakuutukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olevia 58 vuoden ikärajaa ja 66 prosentin enimmäiseläketasoa koskevia säännöksiä ennen tätä lakia voimassa olleessa muodossa. Eläkevakuutus katsotaan otetuksi vasta, kun vakuutussopimuksen mukaisia vakuutusmaksuja on alettu maksaa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1219

Laki**varallisuusverolain 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 10 §:n
 16 kohta, sellaisena kuin se on laissa 230/1999, seuraavasti:

10 §

Verovapaat varat

Veronalaisia varoja eivät ole:

16) luonnollisen henkilön ja kotimaisen
 kuolinpesän korkotulon lähdeverosta anne-
 tussa laissa (1341/1990) tarkoitettu joukko-
 velkakirja eikä mainitussa laissa tarkoitettu

talletus silloinkaan kun talletukselle ei ole
 maksettu korkoa, eikä myöskään talletusten
 ja obligaatioiden veronhuojennuslaissa
 (726/1988) tarkoitettu verovapaa talletus;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2000.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran
 vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1220

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun (1535/1992) tuloverolain 144 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1502/1993, sekä
muutetaan 50 §:n 2 momentti ja 143 §:n 7 momentti, sellaisena kuin niistä on 143 §:n 7 momentti laissa 1170/1998, seuraavasti:

50 §

Luovutustappio

Vähennyskelpoisena luovutustappiona ei pidetä tappiota sellaisen asunnon luovutuksesta, josta saatu luovutusvoitto olisi 48 §:n nojalla verovapaa, eikä tavanomaisen kotieräntaimiston tai muun siihen rinnastettavan henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta aiheutunutta tappiota.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1998—2000 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön saama työllisyysasetuksessa (1363/1997) tarkoitettu työllistämistuki eikä työmarkkinatuesta annetun lain (1354/1997) 2 a luvussa tarkoitettu työnantajalle maksettava työmarkkinatuki, jos tuki käytetään muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1221

Laki**tuloverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1126/1996) voimaantulosäännöksen 3 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Lain 24 §:n säännöksiä sovelletaan niihin toimintamuodon muutoksiin, jotka ovat tapahtuneet 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen. Jos verovelvolliseen sovellettiin vuonna 1996 puolisoa koskevia säännöksiä ja jos hänellä oli oikeus kunnallisverotuksessa eläketulovähennykseen jatkuvasta eläketulosta tuloverolain 101 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, lasketaan hänelle kunnallisverotuksen eläketulovähennys tämän lain 101 §:n

2 ja 3 momentin mukaisesti niin kauan kuin häneen sovelletaan tämän lain puolisoa koskevia säännöksiä siinäkin tapauksessa, että hänelle vuoden 1996 ansiotulojen johdosta ei tosiasiallisesti myönnetty eläketulovähennystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensi kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1222

Laki**tuloverolain 124 ja 131 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 2 ja 3 momentti sekä 131 §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 124 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1170/1998 ja 131 §:n 3 momentti laissa 1389/1995, seuraavasti:

124 §	koitetun yhteisön tuloveroprosentti on
<i>Veron määräytyminen</i>	10,8025.

 Pääomatulojen tuloveroprosentti on 29. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 29. Yhteisöjen ja yhteisetuoksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaisissa (532/1998). Yhteisön ja yhteisetuuden Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta suoritetaan kuitenkin verovuosilta 2001—2003 veroa valtiolle 17,7248 prosenttia.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulo tuloveroprosentti on 11,2752. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilityslaisissa. Edellä 21 §:n 2 momentissa tar-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

 Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosentiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava yhdellä prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asuntovelan koroista.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1223

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 3 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 1 momentti osaksi laissa 1393/1991 ja 6 §:n 1 momentti laissa 1390/1995, seuraavasti:

3 §

Veron kohde

Korkotulon lähdeveroa on suoritettava seuraavista kotimaasta saaduista korkotuloista:

1) yleisön talletusten vastaanottamiseen tarkoitetulle tilille kotimaiseen talletuspankkiin tai ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivukonttoriin taikka vastaavalle tilille osuuskunnan säästökassaan, osuuskuntalain (247/1954) 18 a §:ssä tarkoitettuun lainausliikettä harjoittavaan osuuskuntaan taikka työnantajan perustamaan huoltokonttoriin tehdylle talletukselle maksetusta korosta sekä

2) velkakirjalain (622/1947) 34 §:ssä tarkoitettulle joukkovelkakirjalainalle maksetus-

ta korosta, jos laina on tarjottu yleisön merkittäväksi ja on merkittävä rahoitustarkastuksen pitämään luetteloon.

6 §

Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 29 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lain 6 §:ää sovelletaan vuodelta 2000 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tarkoitettuun korkoon.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1224

Laki**yhtiöveron hyvityksestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yhtiöveron hyvityksestä 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1232/1988) 4 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 14 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1391/1995, seuraavasti:

4 §

Osingonsaajalla on yhtiöltä verovuonna saamansa osingon perusteella oikeus *yhtiöveron hyvitykseen*, jonka suuruus on 29/71 osingon määrästä.

6 §

Osinkoa jakavan yhtiön on suoritettava tuloveroa vähintään 29/71 verovuodelta jaettavaksi päätetyn osingon määrästä (*tuloveron vähimmäismäärä*).

14 §

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin siten, että verovuodelta 1990 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 21/29 osingon määrästä. Osingonsaajan ve-

rotuksessa lakia ei sovelleta ennen sen voimaantuloa päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon. Verovuodelta 1991 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 2/3 osingon määrästä. Verovuodelta 1992 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 9/16 osingon määrästä. Verovuosilta 1993—1995 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 1/3 osingon määrästä. Verovuosilta 1996—1999 jaettavan osingon osalta tuloveron vähimmäismäärä ja yhtiöveron hyvityksen suuruus on 7/18 osingon määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1225

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain 7 ja 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 7 § ja 13 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat, 7 § laissa 1120/1996 ja 13 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1563/1995, seuraavasti:

7 §
 Lähdevero on 29 prosenttia osingosta, korosta, rojaltista ja yhtiöveron hyvityksestä. Lähdevero on 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä, henkilöstörahaston rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä muusta ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta. Lähdevero on 19 prosenttia puun myyntitulosta ja 15 prosenttia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettusta taiteilijan tai urheilijan toimintaan perustuvasta korvauksesta. Lähdevero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle.

13 §
 Rajoitetusti verovelvollisen yhteisön on suoritettava Suomesta saadusta muusta kuin

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

3 §:ssä tarkoitettusta tulosta yhteisön tuloveroa 29 prosenttia.

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön on suoritettava 1 momentissa tarkoitettusta tulosta valtionveroa pääomatulosta 29 prosenttia ja ansiotulosta 35 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Lain 7 §:ää sovelletaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000 tai sen jälkeen saatuun tuloon. Lain 13 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2000 toimitetavassa verotuksessa.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1226

Laki**tupakkaverosta annetun lain liitteenä olevan verotaulukon muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tupakkaverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1470/1994) liitteenä
 olevaa verotaulukkoa,
 sellaisena kuin se on laissa 1203/1995, seuraavasti:

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Markkaa/yksikkö	Prosenttia vähittäismyyntihinnasta
Savukkeet	1	90/1000 kpl	50,0
Sikarit ja pikkusikarit	2	—	22,0
Piippu- ja savuketupakka	3	21,50/kg	48,0
Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	4	21,50/kg	50,0
Savukepaperi	5	—	60,0
Muu tupakkaa sisältävä tuote	6	—	60,0

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
 kuuta 2000.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
 ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
 toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

HE 178/1999
 VaVM 32/1999
 EV 140/1999

Neuvoston direktiivi 1999/81/EY; EYVL N:o L 211, 11.8.1999, s. 47

N:o 1227

Valtioneuvoston päätös
hyvityssakkojen enimmäismäärien tarkistamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä päättänyt 6 päivänä marraskuuta 1970 annettujen valtion virkaehtosopimuslain (664/1970) 19 §:n 3 momentin ja kunnallisen virkaehtosopimuslain (669/1970) 20 §:n 4 momentin sekä 20 päivänä joulukuuta 1974 annetun evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain (968/1974) 13 §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laeissa 491 ja 492/1986 sekä 1001/1987:

1 §

Valtion virkaehtosopimuslain 19 §:n 3 momentissa, kunnallisen virkaehtosopimuslain 20 §:n 4 momentissa ja evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 13 §:n 4 momentissa säädetyt, valtioneuvoston 19 päivänä joulukuuta 1996 tekemällä päätöksellä (1183/1996) tarkistetut hyvityssakkojen enimmäismäärät tarkistetaan rahan arvon muutosta vastaavasti 77 000 ja 310 markaksi.

Siitä lukien, kun eurosta tulee yksinomainen maksuväline, 1 momentissa mainittujen markkamäärien asemesta noudatetaan hyvityssakkojen enimmäismäärinä vastaavasti 13 000 ja 52 euroa.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1999

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Hallitusneuvos Tuija Wilska

N:o 1228

Valtiovarainministeriön päätös**ajoneuvoveron kannosta annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Valtiovarainministeriö on muuttanut ajoneuvoveron kannosta 19 päivänä joulukuuta 1997 antamansa päätöksen (1314/1997) 1 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on päätöksessä 1364/1998 näin kuuluvaksi:

1 §

Vuodelta 2000 kannettava vero eräännyy maksettavaksi verolippuun merkittynä eräpäivänä, joka ajoittuu 31 päivästä tammikuuta 4 päivään helmikuuta 2000.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000. Sitä sovelletaan vuoden 2000 ajoneuvoverotuksessa.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1999

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen